

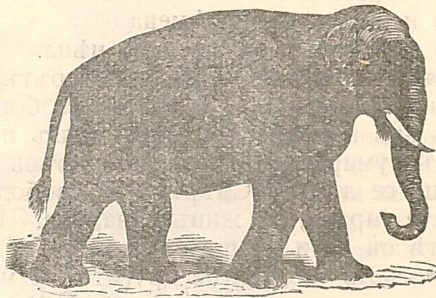
Люб. Бобевски.

Моята топка

Топката ми е отъ гума,
Тая пъкъ на Крума
Отъ парцали, който пита,
Цъла е ушита!

На картофче тя прилича,
Крумъ си я обича,
Никому я той не дава:
Съ нея лѣга, става!

Моята е тъй засмѣна —
Ябълка червена,
Бухна ли я о стобора,
Отлети въ простора!

Йорданъ Земенски.

Войната и дѣцата

Като гледамъ азъ дѣцата
Тъй съсъ весели лица
Мили, красни катъ цвѣтята
И съсъ ангелски сърца,

Азъ се радвамъ и сърдечно
Моля Бога зарадъ тѣхъ:
„Запази ги, Боже, вѣчно
Отъ войната — страшенъ грѣхъ.“

Нека братски да живѣятъ,
Дай имъ света свобода —
Не оставяй, кръвь да лѣятъ
Твойтъ хубави чада“.

